

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บราห์มานี้คือท้องพระโรงของสัทกูรู สัทกูรูนั้นปรากฏอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากนี้ ท่านคือผู้เดียวที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ลูก

คำถาม: พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ จากความเป็นทาสประเภทใด?

คำตอบ: ในเวลานี้ลูกทั้งหมดได้กลายเป็นทาสของธรรมชาติและมายา เวลานี้พ่อปลดปล่อยลูกจากความเป็นทาสนี้ ทั้งมายาและธรรมชาติได้สร้างความทุกข์ระทมให้แก่ลูกในเวลานี้ ในบางครั้งก็มีพายุ บางครั้งก็มีความอดอยาก ภายหลังลูกจะกลายเป็นนายที่ธรรมชาติทั้งหมดจะกลายเป็นทาสของลูก และจะไม่มีการจู่โจมใดๆ ของมายา

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานเข้าใจว่าบาบาคือพ่อสูงสุด พร้อมกันกับเป็นครูสูงสุด ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก ท่านคือกูรูสูงสุดเช่นกัน ดังนั้นนี่คือท้องพระโรงของสัทกูรู มีท้องพระโรง ท้องพระโรงของกูรู ท้องพระโรงเหล่านั้นเป็นเพียงของกูรู ไม่ใช่สัทกูรู พวกเขาเรียกตนเองว่า ศรี, ศรี 108, แต่ไม่ได้มีการเขียนว่าสัทกูรูเป็นส่วนหนึ่งของสมญาของพวกเขา พวกเขาเพียงแค่เรียกว่าเป็นกูรูในขณะที่ผู้เดียวนี้คือสัทกูรู ก่อนอื่นท่านเป็นพ่อ และแล้วก็เป็นผู้และแล้วก็เป็นผู้สัทกูรู เป็นสัทกูรูที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ไม่มีกูรูใดในยุคทองและยุคเงินเพราะทุกคนที่นั่นอยู่ในชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส เมื่อได้พบกับสัทกูรูเดียวแล้วชื่อและรื่องรอยทั้งหมดของกูรูอื่นๆ ทั้งหมดก็จบสิ้นลง กูรูสูงสุดคือกูรูเหนือกูรูทั้งหมด เช่นที่ลูกเรียกท่านว่าสามเณรสามเณรทั้งหมด ดังนั้นท่านจึงได้รับสมญานี้เพราะท่านนั้นสูงสุด ลูกกำลังนั่งที่นั่นกับพ่อสูงสุด เพื่อเหตุผลใด? เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก นี่คือนมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อพร้อมกันกับเป็นครูของลูก และมรดกนี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ โลกที่ปราศจากกิเลส โลกใหม่นั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส ขณะที่โลกเก่านั้นเรียกว่าเป็นโลกที่เต็มไปด้วยกิเลส ยุคทองนั้นเรียกว่าเป็นวัดของชีวาเพราะก่อตั้งโดยชีวาบาบา โลกที่มีกิเลสนั้นสร้างขึ้นโดยราวัน เวลานี้ลูกกำลังนั่งในท้องพระโรงของสัทกูรู เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ เป็นเพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านสามารถให้มรดกแห่งความสงบของลูกแก่ลูกและชี้หนทางแก่ลูก จะสามารถพบความสงบในป่าได้อย่างไร? เหตุนี้เองจึงได้มีการให้ตัวอย่างของสร้อยคอของราชินี ความสงบคือพวงมาลัยรอบคอลูกๆ ๓๖๖ ๓๖๖ และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นก็มีความไม่สงบ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบและความสุข ที่ซึ่งไม่มีเรื่องของความทุกข์ เป็นสัทกูรูผู้ที่ได้รับการยกย่องเสมอ ลูกนั้นจะไม่เคยได้ยินคำยกย่องเช่นนั้นสำหรับกูรู เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเคยได้ยินคำยกย่องเช่นนั้นสำหรับกูรูไหม? ไม่เลย กูรูเหล่านั้นไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งโลก เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน บาบาที่ไม่มีขีดจำกัดที่ยิ่งใหญ่เท่านั้นที่สามารถจะเรียกว่าเป็นเช่นนั้นได้ เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ด้านหนึ่งนั้นก็มีโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์และอีกด้านหนึ่งก็มีโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ มีกูรูมากมายในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้เกี่ยวกับยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานี้พ่อได้อธิบายแล้วว่า นี่คือนยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด หลังจากยุคนี้ยุคทองก็จะมาถึง วงจรเฝ้าแต่หมุนไป ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าพวกเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ มีผู้คนมากมายที่มีตำแหน่งที่สำคัญ, แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พ่อพูดว่า: พ่อประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ลูกทั้งหมด เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่รู้คิด ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใด ลูกเคยไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและพูดว่า: พวกเรานั้นไม่รู้คิด พวกเราไม่มีคุณธรรม ได้โปรดเมตตาพวกเราเถิด! เวลานี้รูปปั้นเทพเหล่านั้นจะมีความเมตตาต่อใครหรือ? พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใครคือผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้โปรดเมตตาต่อพวกเราเถิด! อย่างแน่นอนที่พวกเขาจดจำพ่อเมื่อเหตุการณ์ที่เต็มไปด้วยความทุกข์ได้เกิดขึ้น ลูกไม่ได้พูดเช่นนั้นอีกต่อไป พ่อคือผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก เหตุนี้เองพ่อจึงพูด “นมัสเต” ต่อลูก ลูกทั้งหมดมีภาพลักษณ์ ในขณะที่พอนั้นปราศจากภาพลักษณ์ พ่อไม่เคยนำภาพลักษณ์ใดๆ มาใช้ บอกชื่อของภาพลักษณ์ของพ่อแก่พ่อซิ! ลูกนั้นก็พูดว่า “ชีวาบาบา” ก็เท่านั้นเอง พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้และเป็นรองเท่าที่เท่าที่สุดในบรรดารองเท่าเท่าทั้งหมด พ่อมาและเข้ามาในผู้นี้ ร่างนี้ไม่ได้รับการยกย่อง นี่คือนร่างเก่า เขาได้รับการยกย่องเพราะเขาได้ถูกนำมาเลี้ยงดูหรือ? ไม่เลย บาบาพูดว่าผู้ใดเคยเป็นเช่นไร และด้วยบาบาที่ท่านนั้นจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง เวลานี้พ่อพูดว่า: ตัดสินว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูกนั้นถูกต้องหรือไม่ และหากเป็นเช่นนั้นจงจดจำสิ่งที่ถูกต้อง เพียงแต่รับฟังผู้เดียวนี้เท่านั้น อย่าได้รับฟังสิ่งใดที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา สิ่งนั้นเรียกว่าเป็นปีศาจ อย่าได้พูดถึงสิ่งใดที่เป็นเช่นปีศาจ! อย่าได้เห็นสิ่งใดที่เป็นเช่นปีศาจ! สัมผัสสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นั้น ในเวลานี้ลูกต้องกลับไปสู่บ้านของลูกอีกครั้งหนึ่ง และแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของลูกอีกครั้ง ที่เหลือทั้งหมดนั้นราวกับว่าพวกเขานั้นตายไปแล้ว พวกเขาอยู่ที่นั่นเพียงชั่วครู่ ไม่ทั้งร่างเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่หรือโลกเก่านี้ที่จะหลงเหลืออยู่ พวกเรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะ

ไปสู่โลกใหม่ และแล้วประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นก็จืดจางลง ลูกกำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรนั้นของคุณ ลูกรู้ว่าพ่อมาทุก ๆ งามจระเพื่อให้โชคของอาณาจักรของคุณแก่ลูก ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าลูกได้พบบาบาเมื่อวันจระที่แล้วว่าลูกนั้นเคยประกาศสิทธิในมรดกของคุณจากท่าน และได้เปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่ทุกคนจะได้รับสถานภาพเดียวกัน: ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป นี่คือนมหาวิทยาลัยทางจิตและเป็นพ่อทางจิตผู้ที่กำลังสอนลูก ลูกบางคนก็สอนด้วยเช่นกัน บุตรชายของครูใหญ่ของโรงเรียนนั้นก็จะอยู่อย่างซอ้งแวงในงานของโรงเรียนนั้น ภรรยาของเขาก็เริ่มที่จะสอนด้วย หากลูกสาวของพวกเขาศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีเธอก็สามารถสอนได้ อย่างไรก็ตาม และแล้วเธอก็ไปอีกบ้านหนึ่ง ที่นั่นไม่ได้เป็นกฎทั่วไปที่ลูกสาวนั้นจะต้องทำงาน การได้รับสถานภาพในโลกใหม่ขึ้นอยู่กับการศึกษาทั้งหมด ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ได้มีการเขียนไว้ว่า:พระเจ้าพูด: “โอ ลูก พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา” พ่อไม่ได้ทำให้ลูกเป็นแบบจำลองเหมือนกับแบบจำลองของเทพเหล่านั้น ลูกศึกษาและได้รับสถานภาพนั้นที่นั่น ผู้คนเหล่านั้นทำรูปบูชาจากหินเพื่อกราบไหว้บูชา ลูกฯดวงวิญญาณศึกษาที่นั่นและนำสันสการเหล่านั้นไปกับลูก และแล้วลูกก็จะไปและรับร่างในโลกใหม่ โลกนั้นไม่เคยถูกทำลายไปจริงๆ มีเพียงยุคเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลง: ยุคทอง, ยุคเงิน, ยุคทองแดง, ยุคเหล็ก 16 องค์นั้นลดลงไปเป็น 14 องค์ เป็นโลกเดียวกันที่ดำเนินไป: จากใหม่ก็ได้กลายเป็นเก่า พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาด้วยการศึกษา นี่ไม่มีใครอื่นมีพลังที่จะสอนในวิธีนี้ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจน และแล้วขณะที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน, มายาก็ทำให้ลูกเป็นของเธอ กระนั้นก็ตาม,ตามที่พวกเขาศึกษามากเพียงไร อย่างแน่นอนที่พวกเขาจะไปสู่สวรรค์ รายได้ของพวกเขาจะไม่หายไป ความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ไม่สามารถถูกทำลายได้ พวกเขาจะมาภายหลัง; ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะสามารถไปที่ใดอื่นได้เล่า? มีเพียงร้านเดียวเท่านั้น ผู้คนจะเฝ้าแต่มาเมื่อผู้คนไปที่เผาศพ, พวกเขาที่มีความระอาอย่างยิ่ง พวกเขาที่มีความคิดเช่นที่ว่า: ฉันจะต้องจากร่างนี้ในวิธีนี้หรือ? และแล้วเหตุใดฉันจึงควรทำบาปเล่า? ฉันจะตายเพียงเช่นนี้ขณะที่กำลังเฝ้าแต่ทำบาป พวกเขาที่มีความคิดเช่นนี้ สิ่งนั้นรู้ได้ว่าเป็นความระอาขณะที่อยู่ในสุสาน แม้ว่าพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะต้องใช้อีกร่างหนึ่ง พวกเขาที่ไม่มีความรู้ ที่นั่นได้มีการอธิบายแก่ลูกฯแล้วว่า ในเวลานี้ลูกกำลังเตรียมตัวเป็นพิเศษที่จะตายเพราะลูกอยู่ที่นั่นเพียงชั่วครวเท่านั้น ลูกต้องละร่างเก่าของลูกและไปสู่โลกใหม่ พ่อพูดว่า: ลูกฯ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร, บาปของลูกก็จะถูกตัดทิ้งไปมากเท่านั้น เป็นสิ่งที่ง่ายตายที่สุด แต่กระนั้นก็เป็นสิ่งที่ยากที่สุดเช่นกัน เมื่อลูกฯเริ่มที่จะทำความเพียรพยายาม ลูกก็เข้าใจว่ามีการบรรยายอย่างใหญ่หลวงกับมายา พ่อพูดว่า: เป็นสิ่งที่ง่ายตาย แต่มายาก็ได้ดัดตะเกียงของลูก มีเรื่องราวเกี่ยวกับกุลบาควาลี มายาซึ่งเป็นแมวกัดตะเกียงของเธอ ที่นั่นทุกคนเป็นทาสของมายา และแล้วลูกก็ทำให้มายาเป็นทาสของลูก ธรรมชาติทั้งหมดอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก จะไม่มีพายุ ไม่มีความมอดอยาก ลูกต้องทำให้ธรรมชาติกลายเป็นทาสของลูก ที่นั่นจะไม่มีการจู่โจมจากมายา ในเวลานี้เธอไล่ล่าลูกอย่างมาก มีเพลงที่ว่า: ฉันเป็นทาสของเธอ และแล้วมายาก็พูดว่า: เธอเป็นทาสของฉัน พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากความเป็นทาสนั้น ลูกจะกลายเป็นนายและมายาก็จะกลายเป็นทาสของลูก และแล้วจะไม่มีการรบกวนแม้เพียงน้อยนิดที่สุด สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ลูกพูดว่า: บาบามายานั้นสร้างความทุกข์ระทมอย่างใหญ่หลวง เหตุใดเธอจึงไม่ควรสร้างความทุกข์ระทมให้แก่ลูกเล่า? สิ่งนี้เรียกได้ว่าสนามรบ ลูกพยายามที่จะทำให้มายาเป็นทาสของลูกและมายาก็ตีลูกอย่างแรง เธอไล่ล่าลูกอย่างใหญ่หลวง เธอทำให้ลูกฯมากมายพ่ายแพ้ เธอกินบางคนอย่างสมบูรณ์ เธอกลืนพวกเขาไปทั้งตัว แม้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มายาก็เฝ้าแต่กินลูก รวากับว่าลูกบางคนนั้นยังคงอยู่ในท้องของเธอ และมีเพียงหางของลูกเท่านั้นที่โผล่ออกมา นั่นก็เรียกได้ว่าปลัก ด้วยเช่นกัน ลูกฯมากมายอย่างยิ่งอยู่ในปลักนั้น พวกเขาไม่สามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึงแม้้น้อยนิดที่สุดได้ มีตัวอย่างของเต่าและแมลงที่ส่งเสียง ลูกสามารถส่งเสียงของความรู้แก่แมลงเหล่านั้น และทำให้พวกเขากลายเป็นบางสิ่งอื่น กลายเป็นนางฟ้าที่สมบูรณ์ของสวรรค์ แม้ว่าชันยาสซิกี้ได้ให้ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียง พวกเขาที่ไม่ได้ส่งเสียงของความรู้และเปลี่ยนแปลงใคร การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่ซึ่งลูกกลายเป็นบราห์มินจากศูทร ดังนั้นลูกนำมนุษย์ที่เต็มไปด้วยกิเลสมาที่นั่น ในบรรดาแมลงเหล่านั้นด้วยบ้างก็เปลี่ยนไปเป็นแมลงที่ส่งเสียง บ้างก็ผุพังไป และบ้างก็อยู่อย่างไม่สมบูรณ์ บาบาได้เคยเห็นผู้คนมากมายเช่นนั้น ที่นั่นด้วยเมื่อใครบางคนศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก พวกเขาที่พัฒนาปีกของความรู้ ในขณะที่มายานั้นจับผู้นั้นไว้ครึ่งทาง และดังนั้นพวกเขาจึงอยู่อย่างอ่อนแอ ตัวอย่างเหล่านี้เชื่อมโยงกับเวลาปัจจุบัน เป็นความมหัศจรรย์ว่าแมลงที่ส่งเสียงได้นำแมลงไปอย่างไร และทำให้แมลงนั้นคล้ายคลึงกับตนเอง นั่นก็เป็นแมลงชนิดเดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้แมลงอื่นคล้ายคลึงกับตัวมันเอง ตัวอย่างอื่นที่ได้ให้ไว้คือตัวอย่างของงู ในยุคทองลูกละหนึ่งหนึ่งและรับอีกหนึ่งหนึ่ง ลูกได้นิมิตในทันทีว่าลูกกำลังจะละร่างนั้นแล้วในเวลานี้ ดวงวิญญาณได้จากไปและไปและนั่งอยู่ในปราสาทราชวังของอีกครรห์หนึ่ง

มีตัวอย่างของดวงวิญญาณในปราสาทราชวังของครรภที่ความต้องการที่จะออกมาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม,อย่างแน่นอนที่ทารกนั้นต้องคลอດออกมา เวลานั้นลูก ๆ อยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยความรู้นี้ ลูกเคยทำบักตีมาชาติแล้วชาติเล่า ผู้ที่เคยทำบักตีมามากที่สุดก็จะมาและได้รับสถานภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา ความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกในขณะนี้ ความรู้ของคัมภีร์นั้นไม่ใช่ความรู้ที่แท้จริง นั่นคือหนทางของบักตี ลูกไม่สามารถได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยสิ่งนั้น การได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส หมายถึงการกลับบ้าน ไม่มีใครกลับบ้านด้วยสิ่งนั้น พ่อตัวท่านเองพูดว่าไม่มีใครบรรลุถึงพ่อด้วยสิ่งนั้น พร้อมกันกับผู้เดียวที่สอนลูก ลูกนั้นต้องการผู้เป็นหนึ่งเดียวที่สามารถจะพาลูกกลับไปกับท่านได้ พ่อมีความโล่งใจอย่างมาก พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นทุก 5000 ปีเพื่อมาสอนลูก ลูกลืมแล้วแล้วแล้วลูกคือดวงวิญญาณ ทำให้สิ่งนี้มั่นคงอย่างยิ่งว่าพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดได้มาเพื่อสอนลูก สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต ผู้เป็นจิตสูงสุดให้ความรู้ทางจิตแก่พวกเราผู้เป็นจิตวิญญาณ สันสการเองคงอยู่ภายในดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ในขณะที่ร่างกายนั้นถูกทำลาย ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย หน้าผากของบราห์มาคือท้องพระโรงของสัทกูรู นี่คือน้องพระโรงของดวงวิญญาณนี้ และแล้วสัทกูรูเองก็ได้เข้ามาในผู้นี้เช่นกัน ผู้นี้เรียกได้ว่าเป็นพาหนะหรือท้องพระโรง ลูก ๆ กำลังเปิดประตูสวรรค์บนพื้นฐานของศรัทธา ยิ่งลูกศึกษาตีเพียงไร, ลูกก็จะได้สถานภาพที่สูงเท่านั้นในยุคทอง ดังนั้นลูกควรศึกษาเล่าเรียน ลูก ๆ ของครุณั้นก็จะฉลาดอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม มีคำกล่าวว่าผู้ที่มิมีแม่น้ำคงคาไหลผ่านบ้านของตน ก็มิได้มีความเคารพนับถือต่อแม่น้ำคงคานั้น บาบาเคยเห็นว่าการเททิ้งขยะของทั้งเมืองลงไปในแม่น้ำคงคาอย่างไร ดังนั้นแล้วลูกจะเรียกแม่น้ำนั้นว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือ? เพียงแต่มองดูว่าสติปัญญาของมนุษย์ได้กลายเป็นเช่นไร! พวกเขาตกแต่งประดับประดาบุปผาเทพทั้งหลาย พวกเขากราบไหว้บุปผาบุปผาเหล่านั้นและนำไปจมน้ำ เขานำบุปผาของกฤษณะไปจมน้ำเช่นกัน และนั่นก็เป็นความไม่เคารพนับถืออย่างยิ่ง ในเบงกอล, พวกเขาใช้เท้าเหยียบบุปผานั้นเพื่อจะทำให้บุปผานั้นจมน้ำ เคยมีขนบธรรมเนียมในเบงกอลว่าเมื่อใครก็ตามกำลังจะจากร่างของเขา ก็จะมีการนำบุคคลนั้นไปที่แม่น้ำคงคาอย่างรวดเร็ว และวางเขาไว้ในน้ำและบอกให้เขาพูดคำว่า “ฮารี ฮารี” และขณะที่พวกเขาเฝ้าแต่เท้าของแม่น้ำคงคาลงไปในคอของบุคคลนั้น ในวิธีนั้นพวกเขาก็จะบังคับให้ชีวิตออกไปจากร่างของคนนั้น เป็นสิ่งที่อัศจรรย์! เวลานั้นลูก ๆ มีความรู้ที่สมบูรณ์ของการไต่เต้าและการตกต่ำในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อัจจะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียงแต่รับฟังสิ่งที่พ่อบอกลูกและตัดสินใจอะไรถูกต้อง เพียงแต่จดจำแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น อย่าได้รับฟัง, พูดถึงหรือมองดูสิ่งไหนที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา
2. ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและทำให้ตนเองกลายเป็นราชาเหนือราชา คิดว่าตนนั้นอยู่ในร่างเก่าและโลกเก่านี้เพียงชั่วคราวเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษผู้ออกมาจากโลกของการลืม อยู่อย่างป็นรูปของการจดจำระลึกถึงและเล่นบทบาทของนักแสดงเอก

ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้คือยุคของการจดจำระลึกถึงและยุคหลักคือยุคของการลืม ลูกทั้งหมดได้ออกมาจากโลกของการลืม ผู้ที่เป็นรูปของการจดจำระลึกถึงคือดวงวิญญาณพิเศษผู้เล่นบทบาทของนักแสดงเอก ในเวลานี้ ลูกคือนักแสดงเอกสองทาง หนึ่ง ลูกได้กลับมาเป็นคำดูจเพชร (ฮีโร่ hiro-เพชร) และ สอง ลูกมีบทบาทนักแสดงเอก (ฮีโร่ hero) ดังนั้น ขอให้ร้องเพลงแห่งหัวใจนี้อย่างสม่ำเสมอว่า: โชคที่สูงส่งของฉัน! เช่นที่ลูกจดจำอาชีพของร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกัน จดจำอาชีพที่มิสูญสลายของลูกที่ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและแล้วลูกก็จะกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: ก้าวไปหนึ่งก้าวของความกล้าหาญและเคลื่อนไปข้างหน้า และลูกจะได้รับการช่วยเหลือที่สมบูรณ์จากพ่อ

*** โอม ซานติ ***